

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/31/2014
Identifikačné číslo spisu: 2613010330
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Lipovský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:2613010330.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí v zmysle § 382a Tr. por. konanom dňa 25. júna 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného F. D. pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2T 139/2013, o dovolaní, ktoré podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky, proti rozsudku Okresného súdu Senica z 30. januára 2014, sp. zn. 2T 139/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom Okresného súdu Senica z 30. januára 2014, sp. zn. 2T 139/2013, a konaním, ktoré mu predchádzalo, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. k/ Tr. por.

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/, § 34 ods. 4 Tr. por. a § 21 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov v neprospech obvineného F. D..

Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu sa z r u š u j e.

Z r u š u j ú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súde Senica sa p r i k a z u j e, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Senica z 30. januára 2014, sp. zn. 2T 139/2013, bol obvinený F. D. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (v bode 1/), zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (v bode 2/) v podstate na tom skutkovom základe, že

1/ v presne nezistenom čase od 17.00 hod. dňa 1. marca 2009 do 16.00 hod. dňa 6. marca 2009 v k. ú. obce Plavecký Peter, v chatovej oblasti Buková - Hrudka sa vlámal do rekreačnej chaty č. 4 tak, že nezisteným predmetom vyhol ľavú stranu ochrannej mreže na okne umiestnenom v prednej časti chatky, vyhnutú mrežu zaistil o stenu dreveným polenom, cez takto vzniknutý otvor za použitia násilia otvoril okno, ktorým vošiel do chatky a z jej vnútorných priestorov odcudzil vodnú fajku zelenej farby o výške 40 cm a drevenú fajku zn. Peterson, následne vyšiel z chatky von a v suteréne nezisteným spôsobom rozbil visiace zámky na garážových dverách a stredový uzamykací mechanizmus, takto otvorenými dverami vošiel do garáže a z tejto odcudzil 1 ks karbobrusku zn. BOSH zeleno-šedej farby nezisteného typu, 1 ks motorovú pílu zn. STIHL 39 oranžovej farby nezisteného typu, 1 ks príklepovú vrtáčku zn. BOSH zelenej farby nezisteného, 1 ks elektrickú vrtáčku modrej farby nezistenej značky, 1 ks skrutkovač s AKU batériou modrej farby, 1 ks priamočiaru pílu zn. NAREX nezisteného typu, 1 ks kotúčovú pílu zn. BLACK & DECKER oranžovej farby nezisteného typu a 1 ks gumený čln oranžovej farby nezistenej značky, pričom následne ešte vypáčil zámok na dverách kôlne a kúpeľne, odkiaľ však nič neodcudzil, čím poškodenému Mgr. V. Y. spôsobil škodu vo výške 1 400 € a poškodením zariadenia v chatke škodu vo výške 125 €,

1. dňa 4. septembra 2009 asi o 12.45 hod. v obci Sekule, po ulici pred domom č. 244 viedol osobné motorové vozidlo zn. Ford Mondeo, ev. č. 3Z6 1391, tmavozelenej farby, pričom bol zastavovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Šaštín - Stráže v zložení nstrm. V. T. a práp. N. Q., a to rozsvieteným nápisom „STOP“ na služobnom motorovom vozidle polície zn. Kia Ceed, ev. č. SE 951 BD, na čo však tento nereagoval a pokračoval v jazde, a preto mu vodič služobného vozidla nstrm. V. T. s vozidlom skrížil cestu a zatarasil ju, pričom F. D. naďalej pokračoval v jazde a svoje vozidlo s ešte zvýšenou rýchlosťou nasmeroval na služobné vozidlo polície, na čo bol nstrm. V. T. z obavy o svoj život a zdravie a život a zdravie ďalšieho člena hliadky práp. N. Q. nútený so služobným vozidlom, aby sa vyhol zrážke, uhnúť z cesty vozidlu; F. D. s vozidlom ušiel preč, pričom tento viedol napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava 1, sp. zn. 0T 14/08, z 3. októbra 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. novembra 2008, uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 4 roky.

Okresný súd obvinenému podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody na 3 roky a 6 mesiacov. Súčasne zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T 11/08, z 25. novembra 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 28. septembra 2009 voči obvinenému F. D. vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Tiež zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. 2T 46/2013, z 22. augusta 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. januára 2014 voči obvinenému F. D. vo výroku o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu uložil aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na 2 roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd zaviazal obvineného, aby poškodenému Mgr. V. Y. nahradil škodu vo výške 1 465 €.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu a § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., teda že proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné.

Minister spravodlivosti v dovolaní namietal, že v konaní došlo k porušeniu zásady špeciality, na čo bol Okresný súd Senica upozornený zo strany Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov po tom, ako bol obvinenému nariadený výkon trestu uložený napadnutým rozsudkom. Obvinený bol z Rakúskej republiky vydaný do Slovenskej republiky 16. mája 2013 za účelom výkonu uznaného rozhodnutia - rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 9. februára 2012, sp. zn. 033 Hv 95/11x, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na 2 roky. Uvedený rozsudok bol uznaný rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave z 26. februára 2013, sp. zn. 4Nt 11/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2013, sp. zn. 6 Urto 2/2013.

Minister spravodlivosti poukazoval na to, že v prípade obvineného F. D. nie je naplnený ani jeden z dôvodov v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí), pre ktorý by sa zásada špeciality nemala uplatniť. Rovnako nedošlo k dodatočnému získaniu súhlasu vydávacieho štátu na ďalšie trestné stíhanie, ani k vyhláseniu obvineného, ktorým by sa zriekol zásady špeciality.

V danom prípade dodatočný súhlas vydávajúceho štátu už nie je možné získať, pretože vydávajúci štát v zmysle príslušných právnych predpisov môže byť požiadaný iba o vydanie súhlasu na výkon trestu, ktorý bol uložený pred dňom vydania alebo na trestné stíhanie, ktoré aktuálne prebieha za trestný čin spáchaný pred dňom vydania. V prípade, že už nadobudol právoplatnosť rozsudok, ktorým bol obvinený uznaný vinným za trestný čin spáchaný pred vydaním do Slovenskej republiky, vydanie ani jedného druhu súhlasu nie je možné.

Uvedené porušenie zákona bolo zaradené pod nový dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por. s účinnosťou od 1. septembra 2011. V tejto súvislosti minister poukazoval na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 6. marca 2012, sp. zn. III. ÚS 220/2011, ktorý uviedol, že minister spravodlivosti je povinný upustiť od formálneho výkladu a v prípade zistenia porušenia zákona je povinný podať dovolanie aj z iného dôvodu ako podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. aj v prípade schválenej dohody o vine a treste, inak by došlo k porušeniu práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

V závere dovolania minister poukázal na obdobný prípad, ktorý prejednával najvyšší súd pod sp. zn. 5 Tdo 51/2012, v ktorom najvyšší súd vyhlásil dňa 6. septembra 2012 rozsudok, ktorým vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného, pričom uviedol, že k porušeniu práva na obhajobu došlo tým, že súd nepoučil obvineného o jeho práve uplatniť zásadu špeciality (porušenie § 34 ods. 4 Tr. por.).

Vzhľadom na vyššie uvedené mal minister spravodlivosti za to, že došlo k porušeniu zákona v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/, § 34 ods. 4 Tr. por. a § 21 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí v neprospech obvineného F. D., čím sa naplnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. k/ Tr. por. Preto navrhol, aby najvyšší súd zrušil rozsudok Okresného súdu Senica z 30. januára 2014, sp. zn. 2T 139/2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znova v potrebnom rozsahu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Senica, ktorá považovala dovolanie za dôvodné. Poukazovala na to, že obvinený F. D. v priebehu predmetného trestného stíhania, po uznaní cudzozemského rozhodnutia, nebol vypočutý k zásade špeciality, hoci v trestnej veci nešlo ani o jednu z alternatív v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, pri ktorých sa zásada špeciality neupravuje, čím došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. V danom prípade po vydaní právoplatného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Senica z

30. januára 2014 nie je možné porušenie zásady špeciality inak napraviť. Preto navrhla, aby najvyšší súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Senica z 30. januára 2014, sp. zn. 2T 139/2013, bol porušený zákon v ustanovení § 9 ods. 1 písm. b/, § 34 ods. 4 Tr. por. a § 21 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí v neprospech obvineného F. D.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Senica vec v potrebnom rozsahu prejednať a rozhodnúť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou, v lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 1, § 370 Tr. por.). Dovolací súd preto preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku ako aj správnosť jemu predchádzajúceho konania a zistil, že bol porušený zákon v neprospech obvineného F. D..

Proti rozsudku, ktorým súd potvrdil schválenú dohodu o vine a treste je podľa § 334 ods. 4 Tr. por. prípustné dovolanie len podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Avšak ak zásadné porušenie práva obvineného na obhajobu, ktorému sa neposkytla plná možnosť na jeho uplatnenie, viedlo k jeho odsúdeniu v trestnom stíhaní, ktoré bolo bez potrebného súhlasu neprípustné, mohol minister spravodlivosti spojiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. k/ Tr. por., čo je v intenciách nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 220/2011.

Z obsahu predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že obvinený F. D. bol v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Úradu justičnej a kriminálnej polície pod ČVS: ORP-578/OVK-SE-2009 z 28. septembra 2009 o vznesení obvinenia pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., na základe uznesenia povereného príslušníka Policajného zboru Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Obvodného oddelenia Policajného zboru Jablonica pod ČVS: ORP-347/JA-SE-2009 z 23. júla 2009 o vznesení obvinenia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Úradu justičnej a kriminálnej polície pod ČVS: ORP-578/OVK-SE-2009 z 18. marca 2010 o vznesení obvinenia pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tých skutkových základoch, ako je to uvedené v predmetných uzneseniach.

Dňa 11. novembra 2009 vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Úradu justičnej a kriminálnej polície uznesením ČVS: ORP-578-OVK-SE-2009 spojil hore uvedené trestné veci vedené pod ČVS: ORP-578/OVK-SE-2009 a pod ČVS: ORP-347/JA-SE-2009 na spoločné konanie pod ČVS: ORP-578/OVK-SE-2009.

V priebehu trestného stíhania pre vyššie uvedené trestné činy bol obvinený zadržaný v Rakúskej republike pre majetkovú trestnú činnosť. Keďže v uvedenom období nebolo možné vykonať s obvineným vyšetrovacie úkony, vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Úradu justičnej a kriminálnej polície uznesením z 26. októbra 2011, ČVS: ORP-578/OVK-SE-2009, prerušil trestné stíhanie podľa § 228 ods. 2 písm. a/ Tr. por.

Dňa 3. septembra 2012 vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Senici, Úradu justičnej a kriminálnej polície, na základe správy Národnej ústredne INTERPOL zistil, že obvinený F. D. bol uznaný vinným na základe rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 9. februára 2012, sp. zn. 033 Hv 95/11x, a bol mu uložený trest odňatia slobody na 2 roky, ktorý si vykonával v Justizanstalt Suben Rakúska republika. Keďže dôvody na prerušenie trestného stíhania pominuli, vyšetrovateľ uznesením z 3. októbra 2012, ČVS: ORP-578/OVK-SE-2009, rozhodol o pokračovaní v trestnom stíhaní obvineného.

Následne bol rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 9. februára 2012, sp. zn. 033 Hv 95/11x, uznaný v Slovenskej republike na základe rozsudku Krajského súdu Bratislava z 28. februára 2013, sp. zn. 4Ntc 11/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. apríla 2013, sp. zn. 6 Urto 2/2013, a obvinený F. D. vydaný do Slovenskej republiky 16. mája 2013, pričom trest odňatia slobody vykonáva v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov.

Podľa § 9 ods. 1 písm. b/ Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, alebo o osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť vrátane významu priznania a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Podľa § 21 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí osoba, ktorá bola odovzdaná z iného členského štátu na výkon trestnej sankcie podľa tohto zákona, nesmie byť stíhaná, odsúdená, nemôže byť obmedzená jej osobná sloboda za trestné činy, ktoré spáchala pred odovzdaním, na ktoré sa odovzdané rozhodnutie nevzťahovalo.

Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí ak bola osoba odovzdaná do Slovenskej republiky, zásada špeciality sa neuplatní, ak

- a) osoba sa po prepustení z väzby alebo výkonu trestu odňatia slobody zdržiava na území Slovenskej republiky viac ako 45 dní napriek tomu, že ho mohla opustiť alebo sa dobrovoľne vráti na územie Slovenskej republiky potom, čo ho opustila,
- b) za tento ďalší trestný čin nemožno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu,
- c) trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,
- d) osobe by mohol byť uložený trest alebo ochranné opatrenie, ktoré nie je spojené s pozbavením osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie namiesto tohto trestu, a to aj vtedy, ak by taký výkon predovšetkým výkonom náhradného trestu odňatia slobody viedol k obmedzeniu osobnej slobody,
- e) osoba súhlasila s odovzdaním výkonu rozhodnutia do Slovenskej republiky,
- f) osoba po odovzdaní do Slovenskej republiky vyhlásila, že sa výslovne vzdáva uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 1 vo vzťahu k určitým trestným činom spáchaným pred jej odovzdaním, alebo
- g) justičný orgán štátu pôvodu udelil súhlas so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin.

Podľa § 21 ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí na vyhlásenie osoby k vzdaniu sa uplatnenia zásady špeciality podľa odseku 2 písm. f/, získanie súhlasu justičného orgánu štátu pôvodu podľa odseku 2 písm. g/ a na konanie o žiadosti iného členského štátu, ktorému bola odovzdaná osoba zo Slovenskej republiky na základe tohto zákona, so stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody pre iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním osoby, než ktorý bol predmetom odovzdaného rozhodnutia, sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (§ 31 až 35 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze).

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze ak má byť osoba, ktorá bola vydaná do Slovenskej republiky z iného členského štátu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu s uplatnením zásady špeciality stíhaná pre trestný čin spáchaný pred vydaním, ktorý nebol predmetom pôvodného európskeho zatýkacieho rozkazu, alebo má táto osoba vykonať trest odňatia slobody, ktorý jej bol uložený súdom Slovenskej republiky pred jej vydaním, nebol predmetom pôvodného zatýkacieho rozkazu a nenastala žiadna z podmienok uvedených v § 31 ods. 2, súd požiada vykonávajúci justičný orgán o dodatočný súhlas s trestným stíhaním alebo výkonom trestu odňatia slobody.

Z priloženého spisu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Ntc 11/2012, vyplýva, že obvinený F. D., pri rozhodovaní o uznaní rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, nebol vypočutý k zásade špeciality, hoci spĺňa podmienky pre jej uplatnenie v súlade s § 496 Tr. por., nakoľko nedal súhlas na odovzdanie na výkon trestu na územie Slovenskej republiky. V ďalších stíhaniach, ktoré prebiehali na území Slovenskej republiky, teda bolo možné pokračovať len za prípadu, ak by bol vyžiadaný dodatočný súhlas vydávajúceho štátu, resp. obvinený by sa výslovne vzdal uplatnenia zásady špeciality.

V danom prípade však k uvedenému postupu nedošlo a prokurátor Okresnej prokuratúry v Senici uzavrel s obvineným dohodu o vine a treste, ktorú dňa 30. januára 2014 schválil Okresný súd Senica.

Je teda zrejmé, že v úkonoch, ktoré boli vykonané po vydaní obvineného na výkon trestu na územie Slovenskej republiky (16. mája 2013), bolo pokračované spôsobom, ktorý nie je v súlade so zákonom, pričom týmto konaním došlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu.

Vydávajúci štát môže byť požiadaný o vydanie súhlasu na výkon trestu, ktorý bol uložený pred dňom vydania alebo na trestné stíhanie, ktoré aktuálne prebieha za trestný čin spáchaný pred dňom vydania. Nakoľko v uvedenom prípade už došlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci samej (ukončeniu trestného stíhania) a bol uložený výkon trestu po dni vydania obvineného na územie Slovenskej republiky, dodatočný súhlas už nie je možné získať.

Je preto potrebné, aby Okresný súd Senica vec opätovne prerokoval a vypočul obvineného k zásade špeciality, nakoľko jeho konkludentný súhlas s pokračovaním trestného stíhania tým, že sám požiadal o vykonanie dohody o vine a treste, nemožno považovať za výslovné vzdanie sa uplatnenia zásady špeciality.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.